

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 6 MARS 1928

Projet de loi réduisant la redevance des mines.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESSIEURS,

En vue de remédier à la crise charbonnière, le Gouvernement a examiné si des atténuations ne pourraient être apportées aux charges fiscales des charbonnages et spécialement à la redevance sur les mines établie par la loi du 31 décembre 1925.

Aux termes des articles 40 à 43 de cette loi, ladite redevance est fixée à 7 p. c. des revenus, distribués ou non, passibles des taxes mobilière ou professionnelle, sauf déduction de la partie nette des bénéfices dûment justifiés ne provenant pas de l'extraction. Le taux est réduit à 5 p. c. ou porté à 9 p. c., lorsque les bénéfices par tonne extraite sont inférieurs à 5 francs ou supérieurs à 10 francs.

Un dixième de la redevance est attribué aux provinces et deux dixièmes aux communes. Ces parts sont réparties entre les provinces et les communes au prorata de l'exploitation nette effectuée sous leur territoire respectif; elles constituent un fonds de solidarité créé en vue de permettre que les taxes payées par les charbonnages prospères atténuent les charges fiscales des charbonnages pauvres, les parts attribuées aux provinces et aux communes devant être déduites de leurs taxes spéciales sur les mines pour l'année suivante. En dernière analyse, les consommateurs profitent de cette déduction, les prix de vente étant généralement en relation avec les charges d'exploitation.

En principe, il ne paraît pas opportun de modifier ce régime, mais le taux de la redevance pourrait être réduit et unifié. Afin de ne pas léser ainsi les droits acquis des provinces et des communes, leurs parts seraient augmentées, de manière que l'Etat supporte seul les conséquences financières de la réforme.

C'est dans ce sens qu'est conçu le projet de loi ci-joint que, d'après les ordres du Roi, le Gouvernement a l'honneur de soumettre à la Législature.

L'article unique contient cinq paragraphes destinés à remplacer les articles 40 à 43 de la loi précitée.

Le paragraphe premier fixe uniformément à 4 p. c. le taux de la redevance, tout en maintenant les bases actuelles de cet impôt.

Toutefois, le second alinéa tend à consacrer législativement l'exonération des bénéfices destinés à l'amortissement des installations. Ensuite d'une promesse

faite au Sénat lors de la discussion de la loi de 1925, l'Administration applique déjà cette exonération. Il va de soi que celle-ci ne s'étend pas et ne s'étendra pas dans l'avenir aux bénéfices pris en considération pour déterminer les dividendes, les tantièmes des administrateurs ou les gratifications allouées au personnel.

Le paragraphe 2 reproduit l'article 41 de la législation antérieure qui assimile la redevance à la taxe professionnelle et exclut sa déduction des impôts cédulaires à raison de son caractère de taxe spéciale.

Le paragraphe 3 attribue à l'Etat un quart de l'impôt, au lieu de sept dixièmes, soit un sacrifice de neuf vingtièmes, et porte respectivement à un quart et à la moitié (au lieu d'un dixième et deux dixièmes) les parts des provinces (sièges d'extraction) et des communes faisant partie d'une région minière. Le système actuel de répartition serait modifié. D'abord dans un but de simplification et de rapidité, la répartition se ferait par régions minières et non plus pour l'ensemble du pays, ce qui complique et retarde le travail; un arrêté royal déterminerait les régions minières. D'autre part, la répartition des quotes-parts communales se ferait, non plus uniquement au prorata de l'extraction nette sous chaque territoire, mais selon les éléments — par exemple le nombre d'ouvriers mineurs habitant les communes intéressées — à déterminer par arrêté royal.

Le paragraphe 4 reproduit le paragraphe 2 de l'article 42 de la loi de 1925, qui interdit l'établissement d'additionnels à la redevance sur les mines.

Comme antérieurement, les parts de cet impôt attribuées aux provinces et aux communes viendraient en déduction de leurs taxes spéciales sur les mines pour l'année suivante; toutefois, la moitié de ces parts, pourrait être déduite des autres taxes, soit provinciales, soit communales, incombant aux charbonnages pour ladite année. Grâce à cette disposition, les exploitants de mines verront généralement réduire assez sensiblement leurs taxes dites industrielles, basées sur le nombre d'ouvriers, de chevaux-vapeur, etc.

Un exemple précisera mieux l'application de cette déduction : Supposons que la quote-part d'une commune dans le produit de la redevance sur les mines pour l'exercice 1928, soit de 14,400 francs; cette somme sera déduite de la taxe communale de 1929, basée sur l'extraction de 1928.

En admettant que cette dernière taxe n'atteigne que 9,000 francs, la moitié — soit 2,700 francs — de l'excédent (5,400 francs, viendrait en déduction des taxes communales pour 1929 établies sur le nombre d'ouvriers, sur les chevaux-vapeur, etc. Si aucune taxe d'extraction n'existe dans la commune, la moitié de ladite part, soit 7,200 francs, serait déduite des taxes industrielles susvisées.

On évalue à 10 millions le sacrifice annuel qu'occasionnera à l'Etat le vote des dispositions nouvelles qui seraient appliquées pour la première fois à la redevance de l'exercice 1928, basée sur les bénéfices de l'année 1927, ou des exercices sociaux clôturés pendant cette année.

Le Gouvernement aime à croire que le Parlement voudra bien examiner d'urgence le projet ci-annexé.

Le Ministre des Finances,

Baron M. HOUTART.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 6 MAART 1928.

Wetsontwerp houdende verlenging van het mijnrecht.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

Ten einde de kolencrisis te verhelpen, heeft de Regeering onderzocht of de op de koolmijnen drukkende fiskale lasten, inzonderheid het bij wet van 31 December 1925 gevestigd mijnrecht, niet zouden kunnen verminderd worden.

Luidens artikelen 40 tot 43 van die wet is bewust mijnrecht vastgesteld op 7 t. h. van de al dan niet uitgekeerde inkomsten waarop de belasting op roerende zaken of de bedrijfsbelasting geheven wordt, behoudens aftrekking van het niet uit het winnen van delfstoffen voortvloeiende, zuiver gedeelte van de behoorlijke verantwoorde winsten. Het percent wordt op 5 verminderd of op 9 gebracht, naar gelang de winsten per ton gewonnen delfstof minder dan 5 frank of meer dan 10 frank bedragen.

Een tiende van het mijnrecht wordt aan de provinciën en twee tienden worden aan de gemeenten toegekend. Deze aandeelen worden omgeslagen onder de provinciën en de gemeenten in verhouding tot de zuivere exploitatie gedaan onder haar onderscheidenlijk grondgebied; zij vormen een solidariteitsfonds, tot stand gebracht om het mogelijk te maken dat de door de welvarende koolmijnen betaalde belastingen den fiskalen last van de arme koolmijnen verzachten, doordat de aan provinciën en gemeenten toegekende aandeelen dienen afgetrokken van derzelver bijzondere taxes op de mijnen voor het volgend jaar. Ten slotte halen de verbruikers voordeel uit deze verlaging, doordien de verkoopprijzen over 't algemeen in verhouding zijn tot de exploitatiekosten.

In beginsel blijkt het niet dienstig dit regime te wijzigen, doch het bedrag van het mijnrecht zou kunnen verminderd of tot eenheid gebracht worden. Om alzoo de verkregen rechten van provinciën en gemeenten niet te verkorten, zouden de aandeelen derzelve in die mate vermeerderd worden dat de Staat de financieele gevolgen van de hervorming alleen doorsta.

In dien zin werd bijgaand wetsontwerp opgevat, dat de Regeering de eer heeft ingevolge 's Konings bevelen aan de Wetgeving te onderwerpen.

Het eenige artikel behelst vijf paragrafen bestemd om artikelen 40 tot 43 van evenbedoelde wet te vervangen.

Bij paragraaf 1 wordt het percent van het mijnrecht gelijkmatig op 4 gebracht, terwijl nochtans de huidige grondslagen van deze belasting worden gehandhaafd.

Bij het tweede lid wordt er echter naar gestreefd de ontlasting van de tot het

afschrijven van de installaties bestemde winsten wettelijk te bevestigen. Ingevolge een in den Senaat bij bespreking van de wet van 1925 gedane belofte, past het Beheer deze ontlasting reeds toe.

Het spreekt vanzelf dat deze ontlasting niet slaat en in 't vervolg niet zal slaan op de winsten die in aanmerking genomen worden om de dividenden, de tantième's voor beheerders of de aan het personeel verleende vergoedingen te bepalen.

Paragraaf 2 is de herhaling van artikel 41 van de vorige wet waarbij het mijnrecht met bedrijfsbelasting wordt gelijkgesteld en de aftrekking ervan van de cedulaire belastingen wordt uitgesloten omdat deze belasting van bijzonderen aard is.

Bij paragraaf 3 wordt een vierde van de belasting, in stede van zeven tienden — zegge negen twintigsten minder — aan den Staat toegekend, en worden de aandeelen der provinciën (waarin delfstoffen worden gewonnen) en der tot een mijngewest behorende gemeenten onderscheidenlijk op een vierde en op de helft (in plaats van een tiende en twee tienden) gebracht.

Het huidig systeem van verdeeling zou gewijzigd worden. Eerst zou, met het oog op vereenvoudiging en spoed, de verdeeling per mijngewest geschieden en niet meer over het gansche land, waardoor het werk ingewikkeld en vertraagd wordt; de mijngewesten zouden bij koninklijk besluit worden bepaald. Anderdeels zou de verdeeling van de gemeente-aandeelen niet meer uitsluitend in verhouding tot de zuivere exploitatie onder elk grondgebied, doch volgens bij koninklijk besluit te bepalen gegevens — bij voorbeeld het aantal mijnwerkers die de betrokken gemeenten bewonen — geschieden.

Paragraaf 4 is een herhaling van paragraaf 2 van artikel 42 der wet van 1925, waarbij het vestigen van opcentiemen op het mijnrecht wordt verboden.

Zooals te voren zouden de aan provinciën en gemeenten toegekende aandeelen van deze belasting in vermindering komen op hunne bijzondere mijnbelastingen voor het volgend jaar; edoch zou de helft dezer aandeelen kunnen afgetrokken worden van de andere taxes, hetzij provinciale, hetzij gemeentelijke, op de koolmijnen voor bewust jaar. Dank zij dezer bepaling zouden de mijnexploitanten hun zoogezegde industriele belastingen, gegrond op het aantal werklieden, paardenkracht, enz., over 't algemeen nogal aanmerkelijk zien verminderen.

Een voorbeeld zal de toepassing van deze aftrekking nader verklaren: onderstellen wij dat het aandeel van een gemeente in de opbrengst van het mijnrecht, voor belastingjaar 1928, 14,400 frank zij; deze som wordt afgetrokken van de op de uitdelving in 1928 gevestigde gemeentebelasting van 1929.

Nemen wij aan dat laatstgenoemde belasting maar 9,000 frank bereike, dan komt de helft — zegge 2,700 frank — van het excedent (5,400 frank), in vermindering van de gemeentebelastingen voor 1929, gevestigd op het aantal werklieden, op de paardenkracht, enz. Bestaat geen uitdelvingsbelasting in de gemeente, dan zou de helft van bewust aandeel, zegge 7,200 frank, van evenbedoelde industriele belastingen worden afgetrokken.

Men begroot op 10 miljoen het jaarlijksch offer waartoe de goedstemming zou leiden, voor de Regeering van de nieuwe bepalingen die voor de eerste maal op het mijnrecht op de winsten van 1927 of van de in den loop van dit jaar afgesloten boekjaren voor het belastingjaar 1928 zouden worden toegepast.

De Regeering durft er op rekenen dat het Parlement bijgaand ontwerp bij dringendheid zal onderzoeken.

De Minister van Financiën,

B^{re}. M. HOUTART.

**CHAMBRE
des Représentants**

**KAMER
der Volksvertegenwoordigers**

PROJET DE LOI
**réduisant la redevance sur les
mines.**

WETSONTWERP
**houdende verlaging van het mijn-
recht.**

Albert,

Albert,

ROI DES BELGES,

KONING DER BELGEN,

A tous, présents et à venir, Salut.

*Aan allen, tegenwoordigen en toe-
komenden, Heil.*

Sur la proposition de Notre Ministre
des Finances,

Op de voordracht van Onzen Minister
van Financiën,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

La présente loi dont la teneur suit,
sera présentée, en Notre Nom, aux
Chambres législatives par Notre Minis-
tre des Finances :

Deze wet, waarvan de inhoud volgt,
wordt, in Onzen naam, door Onzen
Minister van Financiën bij het Parle-
ment ingediend :

ARTICLE UNIQUE.

EENIG ARTIKEL.

Les articles 40 à 43 de la loi du 31
décembre 1925, sont remplacés par les
dispositions suivantes :

Artikelen 40 tot 43 der wet van 31
December 1925 worden door onder-
staande bepalingen vervangen :

§ 1er. — La redevance sur les mines
est fixée uniformément à 4 p. c. des
revenus distribués ou non, passibles
des taxes mobilière ou professionnelle,
sauf déduction de la partie nette des
bénéfices dûment justifiés, ne prove-
nant pas de l'extraction.

§ 1. — Het mijnrecht wordt gelijk-
matig vastgesteld op 4 t. h. van de al
dan niet uitgekeerde inkomsten waarop
de belasting op roerende zaken of de
bedrijfsbelasting geheven wordt, be-
houden aftrekking van het netto-gedeel-
te der behoorlijk verantwoorde win-
sten, dat niet uit het winnen van delf-
stoffen voortvloeit.

Toutefois, ne sont pas assujettis à
la redevance, les bénéfices destinés à
l'amortissement des installations.

De voor de afschrijving van de in-
stallaties bestemde winsten zijn even-
wel niet aan het mijnrecht onderwor-
pen.

§ 2. — La redevance sur les mines
est assimilée en tous points à la taxe

§ 2. — Het mijnrecht wordt in alle
opzichten met de bedrijfsbelasting ge-

professionnelle; néanmoins, elle n'est pas déductible des impôts cédulaires.

§ 3. — Un quart de la redevance sur les mines est attribué à l'Etat; un quart à la province siège d'extraction, et la moitié aux communes faisant partie d'une région minière.

Les régions minières et le mode de répartition des parts communales sont déterminées par arrêté royal.

§ 4. — Il ne peut être établi des additionnels à la redevance sur les mines.

Les parts de cet impôt attribuées aux provinces et aux communes sont déduites de leurs taxes spéciales sur les mines pour l'année suivante. Lorsque les parts provinciales ou communales sont supérieures aux dites taxes, la moitié de l'excédent est portée en déduction des autres taxes soit provinciales, soit communales, établies pour la même année, à charge des exploitants des mines.

§ 5. — Les dispositions de la présente loi seront appliquées pour la première fois aux cotisations de l'exercice 1928; celles-ci seront établies sur les bénéfices de l'année 1927 ou des exercices sociaux clôturés pendant cette année.

Donné à Bruxelles, le 4 mars 1928.

lijkgesteld; echter kan het niet van de cedulaire belastingen worden afgetrokken.

§ 3. — Van het mijnrecht worden een vierde aan den Staat, een vierde aan de provincie, waarin de delfstoffen worden gewonnen, en de helft aan de gemeenten, die van een mijngewest deel uitmaken, toegekend.

De mijngewesten en de wijze van omslaan van de aandeelen der gemeenten worden bij koninklijk besluit bepaald.

§ 4. — Geene opcentiemen mogen op het mijnrecht worden gevestigd.

De aan de provinciën en gemeenten in de opbrengst dier belasting toegekende aandeelen worden afgetrokken van derzelve bijzondere taxes op de mijnen voor het volgend jaar. Overtreffen de provincie- en gemeenteaandeelen die taxes, dan wordt de helft van het excédent, al in vermindering gebracht van de andere taxes, hetzij provinciale, hetzij gemeentelijke, voor het zelfde jaar ten laste van de mijnexploitanten gevestigd.

§ 5. — De bepalingen van deze wet zijn voor de eerste maal van toepassing op de aanslagen over het dienstjaar 1928; deze aanslagen worden gevestigd op de winsten over het dienstjaar 1928; in den loop van dit jaar afgesloten boekjaren.

Gegeven te Brussel, den 4 Maart 1928.

ALBERT.

Par le Roi :
Le Ministre des Finances,

Van 's Konings wege :
De Minister van Financiën,

Bon HOUTART.